

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 16Nt/38/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010160
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2517010160.1

Uznesenie

Okresný súd Piešťany, v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a prísediacich Ing. Anny Morávkovej a Kláry Pastorkovej, v trestnej veci odsúdeného O. S. pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom 24. januára 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného O. S., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom G., Z. Č.. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/86/2013 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona,

z a m i e t a,

pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Piešťany bol 31. mája 2017 doručený návrh odsúdeného O. S. na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 2T/86/2013, ktorý odsúdený podal prostredníctvom obhajcu. V návrhu uviedol, že splnomocnená zástupkyňa daňového subjektu S. P., s. r. o., pani A. S. podala 7. 11. 2016 dodatočné daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2011, v ktorom si znížil daňový subjekt daňovú povinnosť o 157.050,00 Eur na základe faktúry (dobropis) č. 2011/001 zo dňa 24.10.2011, dátum zdaniteľného plnenia 24. 10. 2011, základ dane - 785.250,00 Eur, DPH - 157.050,00 Eur, celkom: - 942.300,00 Eur (viď protokol Daňového úradu J. zo 4. 4. 2017, číslo 100567155/2017, strana 4 bod 2.4.). Dobropis bol vystavený na základe odstúpenia od kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 17. 10. 2011. Dôkazy ako kúpnopredajná zmluva zo dňa 22. 3. 2011, ako aj zmluva z 17. 10. 2011 o odstúpení od kúpnej zmluvy a taktiež uznanie záväzku sa nachádzajú v spise 2T/83/2013. Daňový úrad v J. na strane 5 ods. 2 Protokolu 4. 4. 2017, číslo XXXXXXXXX/XXXX, konštatoval, že na základe zistených objektívnych skutočností a zároveň z titulu zachovania zásady minimalizácie straty daňových príjmov a zásady neutrality DPH je možné aplikovať v uvedenom prípade Rozsudok súdneho dvora č. C-138/12 zo dňa 11. apríla 2013, ktorý sa týka opravy dane, ktorá bola splatná z titulu jej uvedenia vo faktúre. Na základe skutočností uvedených v tomto bode III. Návrhu konštatoval Daňový úrad J. v Protokole č. 100567155/2017 zo dňa 4. 4. 2017, strana 6 bod III, že nezistil rozdiel dane oproti vyrubenej dani za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2011 (opravné daňové priznanie).

Odsúdený ohľadne nových skutočností a dôkazov uviedol, že sa jedná o opravné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za I. štvrťrok 2011 (podané dňa 7. 11. 2016), na základe faktúry (dobropisu) č. 2011/001 zo dňa 24. 10. 2011, ktoré sú súčasťou spisového materiálu Daňového úradu J. (odsúdený žiada pripojiť spisový materiál pod číslom XXXXXXXXX/XXXX). Ďalším dôkazom, ktorý nebol Okresnému súdu Piešťany známy v konaní 2T/86/2013 je Protokol č. XXXXXXXXX/XXXX zo dňa 4. 4. 2017 z daňovej kontroly realizovanej Daňovým úradom v J.. Je teda nepochybné, že v zmysle nových

skutočností a dôkazov odsúdený nespôsobil štátnemu rozpočtu škodu vo výške 164.845,40 Eur a to neodvedením dane do štátneho rozpočtu ako to konštatoval Okresný súd Piešťany vo výrokovvej časti rozsudku zo dňa 21. mája 2014, sp. zn. 2T/86/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 16. 12. 2014 a od ktorého sa následne odvíjala aj výška trestu pre odsúdeného.

Odsúdený v závere uviedol, že jeho návrh na povolenie obnovy konania smeruje voči všetkým výrokom rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 21. mája 2014 pod spisovou značkou 2T/86/2013, teda voči výroku o vine a taktiež výroku o treste.

Za účelom rozhodnutia o návrhu odsúdeného Okresný súd Piešťany vytyčil verejné zasadnutie na 24. januára 2018.

Súd na verejnom zasadnutí oboznámil čítaním listinné dôkazy založené v spise Okresného súdu Piešťany zn. 2T/86/2013, najmä obžalobu zo 16. januára 2013, sp. zn. 1Pv 744/11, zápisnice z hlavných pojednávaní, rozsudok Okresného súdu Piešťany z 21. mája 2014, sp. zn. 2T/86/2013, odvolanie obžalovaného, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo 16. decembra 2014, sp. zn. 3To/81/2014, ďalej spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16Nt/38/2017, a to najmä návrh odsúdeného, splnomocnenie, protokol Daňového úradu J. zo 4. 4. 2017, číslo XXXXXXXXXX/XXXX, opatrenie o pridelení veci, hodnotenie ÚVTOS G. E. Z., žiadosť obhajcu o vytýčenie termínu, vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany z 20. októbra 2017, opatrenie o pridelení veci z 24. októbra 2017, žiadosť obhajcu o vytýčenie termínu, opatrenie o určení termínu verejného zasadnutia, žiadosť súdu o zaslanie spisového materiálu Daňového úradu J., správy a posudky na odsúdeného a register trestov.

Z dokazovania vyplynulo, že O. S. bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 21. mája 2014, sp. zn. 2T/86/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 16. decembra 2014, sp. zn. 3To/81/2014, uznaný za vinného zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody G. E. Z. z 9. januára 2018 vyplynulo, že správanie a vystupovanie menovaného je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje až na jeden prípad porušenia povinnosti, za čo bol disciplinárne potrestaný. V osobných veciach si udržiava primeraný poriadok. Osobnú hygienu dodržiava, chodí riadne ustrojený. Výkonom funkcie z radov odsúdených nebol poverený. Doposiaľ bol štyrikrát disciplinárne odmenený naposledy 8. 6. 2017 udelením mimoriadneho povolenia návštevy. Disciplinárne odmeny mu boli udelené za vzorné plnenie si pracovných povinností. Disciplinárne potrestaný bol jedenkrát a to dňa 10. 8. 2017 umiestnením do uzavretého oddielu v mimopracovnom čase na dobu päť dní, za porušenie povinnosti podrobiť sa odobratiu identifikačných znakov. Počas výkonu trestu odňatia slobody neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Voľný čas trávi čítaním literatúry, počúvaním, sledovaním televízie, hraním spoločenských hier. Do aktivít organizovaných v rámci kultúrnoosvetovej činnosti sa nezapája. Voľný čas sa snaží tráviť zmysluplným spôsobom. Bol pracovne zaradený od 24. 2. 2015 na pracovisku v ústave s dohľadom X.. Od dňa 13. 8. 2015 je zaradený na pracovisko s voľným pohybom, vnútorná prevádzka ústavu ako elektrikár. K zadaným pracovným úlohám pristupuje zodpovedne, prácu odvádza v požadovanej kvalite. Jeho pracovná morálka je na dobrej úrovni. Odsúdený je slobodný, bezdetný. Vyživovaciu povinnosť nemá. Počas výkonu trestu odňatia slobody udržiava kontakt formou korešpondencie, návštev a telefonovania s matkou. S bratom sa kontaktoval sporadicky formou návštev a telefonovania.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že odsúdený nemá iný záznam okrem aktuálneho odsúdenia.

Z protokolu Daňového úradu J. zo 4. apríla 2017, číslo XXXXXXXXXX/XXXX vyplynulo, že daňová kontrola bola zameraná na dodržiavanie ustanovení zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a zistenie a preverenie skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane z pridanej hodnoty u daňového subjektu S. P., s. r. o.. K daňovej kontrole bola predložená evidencia DPH za zdaňovacie obdobia I. štvrťrok 2011 a doklady špecifikované v protokole. V číselnom zhrnutí výsledkov kontroly sa uvádza, že u daňového subjektu nebol zistený rozdiel dane oproti vyrubenej dani za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2011.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že na podanom návrhu na obnovu konania trvá v celom rozsahu a k návrhu nechce nič doplniť, ani sa nechce viacej k veci vyjadrovať. O dva dni to budú presne tri roky, čo je vo výkone trestu odňatia slobody. Vo výkone trestu je pracovne zaradený ako elektrikár, bol viackrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol.

Obhajca navrhol vypočuť prítomného A.. G..

Prokurátor v konečnom návrhu uviedol, že v pôvodnom trestnom konaní orgány činné v trestnom konaní, resp. súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v plnom rozsahu so zameraním predovšetkým

na subjektívnu stránku trestného činu. Disponoval potrebnými informáciami. Pokiaľ sa jedná o opravné konanie, obhajoba podala opravný prostriedok v rámci revízneho princípu a krajský súd sa vysporiadal s námietkami. Prokurátor ďalej uviedol, že si nemyslí, že protokol, ktorý bol oboznámený na dnešnom verejnom zasadnutí, predstavuje dôkaz, ktorý by mohol prívodiť zmenu v rozhodnutí o vine resp. o treste. Prokurátor navrhol návrh zamietnuť ako nedôvodný.

Obhajca v konečnom návrhu uviedol, že má za to, že po právoplatnosti rozsudku súdu I. stupňa, ako aj právoplatného uznesenia krajského súdu nastali skutočnosti, ktoré ich návrh dostatočne odôvodňujú. Poukázal na to, že pri stanovení výšky trestu sa vychádzalo z protokolu daňového úradu, na základe ktorého bola vyčíslená škoda vo výške 164.845,40 Eur. Podaním opravného daňového priznania splnomocnenou zástupkyňou odsúdeného O. S. vyšla najavo tá skutočnosť, že daňová povinnosť odsúdeného za prvý štvrtrok roku 2011 predstavuje sumu 8.200,- Eur. Mandant by tak po prehodnotení mohol spôsobiť škodu vo väčšom rozsahu, čo by mohlo odôvodniť zmenu výšky trestu, nakoľko jeho skutok by sa subsumoval pod odsek 2, nie pod odsek 4 ako to vyplynulo z rozsudku. Obhajca ďalej uviedol, že jediná vec, ktorú postrádal v správe Daňového úradu J. je to, či zo strany daňového úradu došlo k vyrubeniu dane, a ak áno, v akej výške. Navrhuje, aby Okresný súd Piešťany povolil obnovu konania 2T/86/2013 a taktiež aj s poukazom na ustanovenie § 398 odsek 3 Trestného poriadku odložil alebo prerušil výkon trestu.

Odsúdený v konečnom návrhu uviedol, že sa pridrižiava toho, čo uviedol obhajca.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 397 odsek 2 Trestného poriadku, o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe a súčasne tieto skutočnosti sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Za skutočnosti súdu skôr neznáme v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní alebo v pôvodnom konaní boli sice vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov. Dôkazom súdu skôr neznámym v súlade s ustanovením § 394 odsek 1 Trestného poriadku môže byť popri dôkaze doteraz nevykonanom aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je konaním založeným na revíznom princípe. V konaní o povolenie obnovy nemožno preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolení obnovy sa v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti, a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe, a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Zdôrazniť treba, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch (Rt 5Tost/1/2008).

V rámci návrhu na povolenie obnovy konania odsúdený k novým skutočnostiam a dôkazom uvádza opravné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za I. štvrťrok 2011 (podané dňa 7. 11. 2016), na základe faktúry (dobropisu č. XXXX/XXX zo dňa 24. 10. 2011, ktoré sú súčasťou spisového materiálu Daňového úradu J.. V tomto smere treba zdôrazniť, že daňové konanie a trestné konanie sú konania samostatné, vzájomne nezávislé a vychádzajú z iných princípov dokazovania. Kým obe konania sa navzájom ovplyvňujú a trestné konanie spravidla preberá niektoré dôkazy získané v daňovom konaní (napr. listinné podklady produkované správcom dane - najčastejšie protokoly o daňových kontrolách, daňové priznania, dodatočné platobné výmery), samostatnosť trestného konania sa prejavuje v povinnosti orgánov činných v trestnom konaní objasňovať rozhodné skutkové okolnosti z úradnej povinnosti, pri ktorej nie sú viazané rozhodnutiami a zisteniami správcu dane. Kým dokazovanie v trestnom konaní sa musí riadiť aj zásadou prezumpcie nevinu, dokazovanie v daňovom konaní je omnoho voľnejším najmä v smere preukazovania objektívnej zodpovednosti daňového subjektu.

Preskúmaním spisového materiálu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/86/2013 bolo zistené, že okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie obsiahlo a v takom rozsahu bolo vykonané i samotné dokazovanie. Okresný súd pri ustálení viny vychádzal predovšetkým z výpovedí samotného obžalovaného. Ako bolo spomenuté vyššie, ohľadom spáchania trestného činu neodvedenia dane a poistného orgány činné v trestnom konaní a súd nemôžu neobmedzene preberať závery daňových orgánov. Na rozdiel od daňového či správneho konania musí byť páchatelovi v trestnom konaní preukázaný úmysel. Podmienkou trestnej zodpovednosti je preukázanie, že páchatelovi bola zaplatená daň z pridanej hodnoty v cene tovarov, resp. služieb, avšak túto páchatel neodviedol do štátneho rozpočtu.

Ďalej pred súdom vypovedali svedkovia U. K. X., A. G. W. P. M., ktorých výpovede jednoznačne preukázali vinu obžalovaného. Svedok A. G. v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že od obžalovaného kúpil prístroj, za ktorý vyplatil celú kúpnu cenu, približne 942.300,- Eur. Keďže však obžalovaný nedodal potrebnú dokumentáciu a certifikát, od zmluvy odstúpili, s čím obžalovaný aj súhlasil, pričom sa zaviazal, že mu vráti kúpnu cenu. Skutočnosti uvádzané týmto svedkom potvrdil aj ďalší svedok P. M., ktorý potvrdil, že medzi obžalovaným a svedkom G. bola uzavretá zmluva na kúpu predmetného transformátora za sumu 940.000,- Eur, ktoré peniaze G.Ý. odovzdal obžalovanému.

Vo veci bolo vykonané i znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonómia a manažment, z ktorého vyplynulo, že spoločnosť S. P., s. r. o. nevedla účtovníctvo v súlade so zákonom a že obžalovaný ako konateľ spoločnosti finančne prostriedky vo výške 992.641 € použil 9.4.2011 na súkromné účely. Vinu obžalovaného preukázali i ďalšie listinné dôkazy akými sú daňové kontroly, daňové priznania, ktoré okresný súd v dôvodoch rozsudku veľmi podrobne rozobral a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil vinu a ukladal trest.

Odvolací Krajský súd v J. v uznesení zo 16. decembra 2014, sp. zn. 3To/81/2014 uviedol, že okresný súd skutok prejednal v celej šírke v potrebnom rozsahu a v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a tiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Taktiež rozviedol svoje úvahy vo vzťah k výroku o treste.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd návrh obhajoby na doplnenie dokazovania opakovaným výsluchom svedka G. odmietol ako nadbytočný.

Ani okresný, ani krajský súd nemali žiadne pochybnosti o tom, že predmetný obchod na podklade kúpnej zmluvy z 22.03.2011 prebehol, teda že obžalovaný ako konateľ spoločnosti S. P., s.r.o. dodal Teslov transformátor 25kW, 3 x 400V/63A, spoločnosti 3HGS group, s.r.o., ktorá za jeho dodávku zaplatila v hotovosti 942.300 € (785.250 € + 157.050 € DPH), o čom svedčí okrem výpovedí svedkov aj kúpna zmluva (č. I. 154), príjmový pokladničný doklad a dodací list (č. I. 153). Rovnako neboli

žiadne pochybnosti v tom smere, že obžalovaný dňa 26.04.2011 v G. ako konateľ spoločnosti S. P., s.r.o. podal na Daňovom úrade G. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za obdobie 1. štvrťroka 2011, v ktorom priznal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 165.250 €, splatnú do 26.04.2011, pričom túto neodviedol riadne do štátneho rozpočtu, lebo uhradil len sumu 400 Eur, čím spôsobil škodu štátnemu rozpočtu vo výške 164.845,33 €. Rovnako úmysel obžalovaného zadovážiť týmto konaním

sebe neoprávnený prospech bol preukázaný, kde súdy ustálili skutkové zistenie, že obžalovaný finančné prostriedky spoločnosti vo výške 992.641 € použil 19.4.2011 na súkromné účely.

Už v pôvodnom konaní tak okresný, ako aj krajský súd brali na zreteľ fakty, že došlo k odstúpeniu od vyššie spomínanej kúpnej zmluvy s povinnosťou strán vzájomne si vrátiť prijaté plnenia, že obžalovaný nezaúčtoval odstúpenie od zmluvy v účtovníctve spoločnosti S. P., s.r.o. (č. I. 60), ani nepodal dodatočné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za obdobie 1. štvrťroka 2011, hoci tak mohol urobiť. Listinné dôkazy, ktoré tieto skutočnosti preukazovali boli na hlavnom pojednávaní riadne vykonané.

Napriek týmto zisteniam oba súdy ustálili vinu obžalovaného. Tu treba zdôrazniť, že použitím finančných prostriedkov spoločnosti S. P., s.r.o. vo výške 992.641 € na súkromné účely s následným nezaplacením dane z pridanej hodnoty za 1. štvrťrok 2011 v lehote jej splatnosti, obžalovaný v danom mieste a čase naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, čím bol tento zločin dokonaný. Inak povedané, ak peniaze za prístroj spoločnosť S. P., s.r.o. dostala, obžalovaný ako konateľ mal príslušnú daň z pridanej hodnoty daňovému úradu riadne odvieť, čo neurobil, hoci si bol tejto povinnosť plne vedomý, keďže daňové priznanie k tejto dani riadne podal a časť dane vo výške 400 € aj uhradil.

Ak aj neskôr došlo k odstúpeniu od kúpnej zmluvy s povinnosťou strán vrátiť si vzájomne poskytnuté plnenia a obžalovaný ako konateľ spoločnosti podal (s odstupom 6 rokov) dodatočné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za obdobie 1. štvrťroka 2011, na podklade ktorého vznikol protokol Daňového úradu J. zo 4. apríla 2017, číslo XXXXXXXXXX/XXXX, z ktorého vyplynul záver, že u daňového subjektu S. P., s. r. o. nebol zistený rozdiel dane oproti vyrubenej dani za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2011, tak uvedené zistenia na dokázanej vine obžalovaného (že v lehote splatnosti 26.4.2011 ako konateľ daňového subjektu S. P., s. r. o. daň z pridanej hodnoty vo výške 164.845,33 € nezaplatil, ale peniaze tohto subjektu použil pre vlastnú potrebu), nič nemenia. V deň splatnosti predmetnej dane z pridanej hodnoty (25.04.2011) predsa žiadna zo strán kúpnej zmluvy ešte nemohla vedieť, že o pol roka (17.10.2011) dôjde k odstúpeniu od kúpnej zmluvy s možným dosahom okrem iného aj na daň z pridanej hodnoty. Obžalovaný si tak mal splniť tie zákonné povinnosti, ktoré mu v danom čase vznikli (zaplatiť splatnú daň), čo neurobil úmyselne s cieľom získať pre seba neoprávnený prospech. Preto aj prípadné iné konečné rozhodnutie daňového úradu o výške daňovej povinnosti k dani z pridanej hodnoty za obdobie 1. štvrťroka 2011 u daňového subjektu S. P., s.r.o. na naplnení všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona zo strany obžalovaného ako konateľa tohto daňového subjektu nič nezmenia. Tu sa práve premieta vyššie spomínaná rozdielnosť oboch typov konaní, t. j. trestného a daňového.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 394 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že by dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, preto súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do troch dní odo dňa jeho oznámenia. Sťažnosť sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Sťažnosť má odkladný účinok.